

382. Áldott Izráelnek Ura

Vad Péter Zsigmond

1. Ál - dott Iz - rá - el - nek U - ra, Mert ő a ke - gyel - mes A - tya,

3
Ki min - de - ne - ket meg - ál - dott, És szent Fi - á - val meg - vál - tott.

2. Dávidnak ezt megígérte, Próféták által hirdette, Ígétét nem feledte, Szent Fiát értünk elküldte.

3. Hogy kimentsen a veszélyből, Törvénynek nehéz átkából, Kárhozatból és kétségből, A rettenetes fogságból.

4. Megmutatta nagy jóvoltát, Hozzánk való nagy irgalmát, Teljesítette mondását, Esküvését, fogadását.
5. Ábrahámnak ezt fogadta, Amikor neki azt mondta, Hogy egykor tőle származik, Kiben minden megáldatik.
6. Hogy a békételenségből, Megszabadulván a bűnből, Kárhozattól és kétségtől, Pokolbéli ellenségtől,
7. Néki szentségben szolgáljunk, Mert Krisztus a mi váltságunk, Csak ő a mi igazságunk, Akit hittel megragadunk.
8. Téged, gyermek, pedig hívnak Az Isten prófétájának, Hogy utat készíts az Úrnak, Ki ellene áll pokolnak.
9. Vezérelsz minket hozzája, Mert ő az üdvösség útja, Kit jóvoltából az Atya A tévelygőknek mutata.
10. Ily kegyelmes volt az Atya, Tekintve romlott sorsunkra, Mert mennyországból meglátott, Szent Fia vérén megváltott.
11. Azért nézz reánk Úr Isten, Kik megvakultunk a bűnben, Gerjessz Szentlelket szívünkben, Hogy élhessünk mi lelkünkben.
12. Dicséret néked, szent Atyánk, Ki uralkodol mennyekben, Szent Fiaddal mindörökké, Szentlélekkel egyetemben.

